

1. Když se mysl zraněná zřítí do hlubin
zřítí do hlubin

a z barev je stín.

Když je hlava skloněná a zapůsobil blín,

zapůsobil blín,

klín vyrazí klín.

R: Tiše se bojíme zachránit vadnoucí růže,
marný je čekání, že někdo nezištně pomůže.

2. Ztrácíš právo něco si přát, když se vzdáváš,
ze strany na stranu vláčet sebou necháváš.
Když co přijde dál je nejasné a ty nemáš už co říct,
tak nečekej víc.

Když tvá víra pohasne a pobledlá je líc,
jdeš konci vstříc.

R: Tiše se bojíme...

3. Když tvá vlastní vůle má zlomený vaz, nemůžeš se hnout
a uvolnit z pout.

Dej ti, Bože, sílu zas na koně nasednout

a opustit kout.

Bojuj a pak možná zachráníš vadnoucí růže,

nečekej marně, že někdo nezištně pomůže.

Nenech se ke zdi otočit a nenech se oslepit,

dej růžím pít.

Neboj se na cestu vykročit, pak zas můžeš snít

a pro ty sny žít.